

lige Karakter, at Byerne fik Krav paa „billig“ eller „rimelig“ Erstatning — hvilket jeg opfatter som ganske enslydende Udtryk ligesom det ærede Medlem fra Kolding —, men saa maatte man have angivet visse Regler, hvorefter Erstatning skulde ydes. Naar dette ikke er Tilfældet, svæver det hele i Luften og maa svæve i Luften, fordi det er umuligt at finde et tilstrækkelig sikkert Grundlag for Afgørelsen af, hvilke Krav de paagældende Byer har. Det ærede Medlem fra Aarhus (F. F. Samuelson) sagde, saa vidt jeg forstod ham, at Kasernen i Aarhus for Fremtiden kun havde Værdi som Kaserne, den kunde ikke bruges til noget som helst andet. Jeg tror, det er lidt stærkt sagt. Der findes dog nogle gode Bygninger der, hvoraf nogle er indrettede til Beboelse, og som vel ogsaa vedblivende kunde bruges til Beboelse, selv om det ikke længere var Officerer eller Underofficerer, der skulde bo der. Ogsaa de Dele af Bygningerne, som er indrettede paa almindelig Kasernevis, skulde jeg tro ingenlunde er uden Værdi.

Jeg kan ikke se rettere, end at den naturlige Vej at gaa vilde være, at Staten søgte at give disse Byer en Art Erstatning ved paa den ene eller den anden Maade at knytte Statsforetagender til dem, naar Lejlighed byder sig, saaledes som man paa forskellig Vis har gjort overfor Kommuner, man syntes havde et moralsk Krav paa Staten i en eller anden Anledning. Jeg vil overmaade gerne søge at finde noget, som man muligvis kunde bruge de paagældende Bygninger i Aarhus til. For Odenses Vedkommende ligger Forholdet noget anderledes, idet Bygningerne og Pladsen i det væsentlige er solgt, og kun en mindre Del deraf er blevet tilbage som Kommunens Ejendom, men i Aarhus, hvor Kommunen endnu raader over vedkommende Bygninger, kunde jeg meget vel tænke mig, at man kunde finde et eller andet, hvortil de ved Overenskomst mellem Staten og Kommunen kunde anvendes paa en Maade, som ingenlunde blev ufordelagtig for Kommunen. Nu sagde ganske vist det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) med en besynderlig Ringeagt Gang efter Gang: Gamle Aviser! Det lod til, at det ærede Medlem havde det Indtryk, at gamle Aviser var noget forfærdelig usselt noget. Det ærede Medlem synes maaske, at allerede nye Aviser er noget ubehageligt, og naar de bliver noget ældre, er der slet ingen Fornøjelse ved dem; men selv om Interessen for Indholdet af disse gamle Aviser ikke er stærk, saa kunde det jo

tænkes, at den økonomiske Interesse for Byen ikke desto mindre blev varetaget ad denne Vej. Sagen er nemlig den, at Statsbiblioteket i Aarhus efter den nuværende Biblioteksordning har en Forpligtelse til at oplagre de Aviser, der udkommer. Det lader sig imidlertid i Længden ikke gøre at finde den fornødne Plads paa Biblioteket for de Aviser, som efter Reglerne skal anbringes der. Man maa da tilvejebringe nye Lokaler til et Slags Avisbibliotek, og det er muligt, at man ved de Undersøgelser, man fra Kultusministeriets Side foranstalter, vil finde, at det er en forholdsvis billig Ordning at overtage eller leje vedkommende Kaserne paa saadanne Vilkaar, at Byen nok kan være tjent dermed. Om denne Tanke lader sig virkeliggøre i Praksis, kan jeg imidlertid ikke i Øjeblikket sige, da den endnu ikke er blevet tilstrækkelig undersøgt i Kultusministeriet til, at jeg kan bedømme den.

Jeg kan altsaa ikke se rettere end, at den Vej, man fra Statens Side naturligt maa gaa, vil være den at søge at finde en eller anden Art rimelig Erstatning til vedkommende By uden at anerkende et økonomisk Krav paa Staten i Anledning af, hvad der her er foregaaet. Jeg er overbevist om, at da de Love, som er Udgangspunkt for Ændringen i Garnisonsforholdene, blev gennemført, forudsatte man ikke fra Rigsdagens Side, at man derved paadrog sig saadanne Byrder, som det vilde være at paatage sig Erstatningspligt overfor disse Byer til et Beløb af omkring 400,000 Kr.

Jeg har dernæst en Bemærkning at gøre i Anledning af, hvad den ærede Ordfører (Slengerik) sagde med Hensyn til Haandbog for Hæren. Den ærede Ordfører omtalte, at det var blevet ordnet saaledes ved Forhandling med Finansudvalget, at baade Officerer og Underofficerer indførtes i denne Haandbog. Jeg kan derom kun sige, at dette forekommer mig at være praktisk og hensigtsmæssigt; man gennemfører derved for Hærens Vedkommende kun det samme, som allerede for nogle Aar siden er gennemført for Marinens Vedkommende, og jeg har fra første Færd været rede til at gennemføre en saadan Ordning.

Endelig ønsker jeg at give nogle Meddelelser om det økonomiske Resultat af den Alarmeringsøvelse, der afholdtes i Efteraaret. Det har vist sig, at det Beløb, der paa Finansloven beregnedes dertil, har været ret rundeligt. Der var beregnet et samlet Beløb af 380,000 Kr. til Alarmeringsøvelserne, men det samlede Beløb er ikke